

קוֹנְטֵרַס

מְצִיאת הַזְּוִיג

יִחֹזַק וַיֵּאמֶץ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹתָיו, אֲשֶׁר קָשָׁה לָהֶם לְמַצֵּא
זְוִיגִם, וַיֹּרֶה לָהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וְהִדְרִכּוֹת יִשְׁרוֹת, אֵיךְ לְזַכּוֹת
לְמַצֵּא אֶת זְוִיגִם הָאֲמִתִּי, וְכֵן תְּפִלוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל
זֶה.

*

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹגְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ.
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִיס לִיה
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ,
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים, וּמֵאֲמָרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבֵא לְדָפוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: אֵין עוֹד דְּבַר הַשׁוֹבֵר
בְּחֹר בְּמוֹ עֶכּוּב מְצִיאַת הַזּוּיג, וְלִכֵּן כָּל
הַרוֹצֵה לְמַצֵּא אֶת זּוּיגוֹ, רְאוּי לוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל
הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הַשְּׂדֵכֵן הַמְּשֻׁדָּךְ כָּל
הַשְּׂדוּכִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פט), וְרְאוּי לְכָל בְּחֹר
לְבָרַח אֶל צַדִּיק אֵמֶתִי הַדְּבּוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
וְלִשְׁמַע תּוֹרָה מִפִּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּנִקְל יִמָּצֵא
אֶת זּוּיגוֹ.

(אִמְרֵי-מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תתמג)

.א

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין עוֹד
דְּבַר נֶעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינַי כָּל חַי כְּמוֹ מְצִיאת הַזְּוֹג,
וְעַל-כֵּן אֲסוּר לָכֶם לִפְלֵ בְדַעְתְּכֶם כָּלֵל, וְשׁוּם דְּבַר
שְׁבַעְוֹלָם לֹא יִשְׁבֹּר אֶתְכֶם, כִּי זְוֹגְכֶם הוּא רַק בְּיָדוֹ
יִתְכַרֵּךְ; וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וָדָם, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים יֵשׁ לוֹ
יִתְכַרֵּךְ, וְעַל-כֵּן הִרְגִּילוּ עֲצַמְכֶם לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לְפָנָיו יִתְכַרֵּךְ, שֶׁתִּזְכּוּ לְמַצֹּא אֶת זְוֹגְכֶם הָאֲמִתִּי,
וְשֶׁלֹּא יִתְחַלְפוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, הַזְּוֹגִים בְּשׁוּם אִפְן
שְׁבַעְוֹלָם כָּלֵל; וְתִאָּרִיכוּ בְּדַבָּר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת רַחֲמָנוֹת, סִימָן
י"א): עַל-יְדֵי בְקִשְׁת׃ הַרְחָמִים זֹכָה לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים

טובים ונהגונים, עיין שם; ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט'): בני ישראל בתפלתם גורמים זיווג דקדשא ברין הוא ושכינתיה, ולפי הזיווג שגורם בתפלתו כן זוכה לזיווגו, עיין שם; על-כן ראו להתפלל בכל יום ויום לפני יתברך בלשון שאתם רגילים בה, ותבקשו רחמים רבים, ותפייסו אותו יתברך בכל מיני פיוסים, שתזכו למצא את זיוגכם, ואז תראו נפלאות איה שתושעו באמת.

ב.

ראו, בני ובנותי, להיות חזקים באמונה הקדושה בו יתברך, ותדעו היטב בידיעה ברורה ומחלטת, כי זיוגכם תלוי אף ורק בידו יתברך, ולא ביד בשר ודם, ועל-כן אל תפחדו משום בריה שבעולם כלל, ושאף אחד לא יוכל לבלבל את דעתכם, כאלו זיוגכם תלוי ביד איזה שדכן או שדכנית, או באיזה מקום מסים או באיזו הנהגה ולבוש שאתם צריכים להתנהג ולהתלבש, הכל דמיונות ופתוים אשר רק משברים ומבלבלים את הדעת, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן

י"ח): מן התורה ומן הנביאים ומן הפתובים מה' אשה לאיש, מן התורה דכתיב (פראשית כ"ד): "ויען לבן ובתואל ויאמרו: מה' יצא הדבר"; מן הנביאים דכתיב (שופטים י"ד): "ואביו ואמו לא ידעו פי מה' היא"; מן הפתובים דכתיב (משלי י"ט): "בית והון נחלת אבות ומה' אשה משפלת", עין שם; הרי שמבאר בתורה ובנביאים ובפתובים, שזווגכם הוא רק בידו יתברך לברך ולא ביד שליח.

ג.

בני ובנותי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים, ואל תהיו שבורים מזה שקשה וכבד לכם למצא את זווגכם, פי בודאי יש אצלו יתברך פונה עמקה, יכול להיות שהחתן או הפלה עדין צעירים, וצריכים לחכות עוד קצת, או לפי שרש הנשמות וקשור ושלוב העולמות השייכים לכם, עדין לא נגמרו כל התקונים, ועל-כן ההכרח לחכות עוד קצת, לכן ראו להתאזר במדח הסבלנות, ואל תתיאשו בשום אופן שבעולם, פי בודאי יש לכם זווג, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ב').

אַרְבָּעִים יוֹם קִדְּם יִצִּירַת הַיּוֹלָד בַּת קוֹל יוֹצֵאת
 וְאוֹמֶרֶת: בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, עֵינַי שָׁם; הֲרֵי שְׁעוֹד
 קִדְּם שִׁיִּצְאָתְם לְאֹוִיר הָעוֹלָם, כְּכַר הַכְּרִיזוּ בַּשָּׁמַיִם
 עַל בַּת זוּגְכֶם, עַל-כֵּן אֶל תִּיאָשׁוּ עֲצַמְכֶם כָּלֵל, כִּי
 בְּיָדַי יָבוֹא גַם יוֹם שְׂמַחְתְּכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ
 לְהִתְחַתֵּן בְּמִזְל טוֹב.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי בְּעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, נִשְׁמַת הָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הִיא אַחַת, נִשְׁמָה
 אַחַת, וְכִשְׁיִוָּרְדִים לָזֶה הָעוֹלָם, הַזְכָּר נוֹלָד וְנִמְשָׁךְ
 בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי אָבָא וְאִמָּא אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה נוֹלָדַת
 וְנִמְשָׁכַת בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי אָבָא וְאִמָּא אַחֲרִים (עֵינַי
 לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ה), וְהַכֹּל מֵצַד שְׂרֵשׁ
 הַנְּשָׁמוֹת, וְדָבָר זֶה — לְחַבְרָם וּלְיַחְדָּם יַחַד, הֵינּוּ —
 אֶת הַזְכָּר וְהַנְּקֵבָה, זֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי נִתְפָּרְדּוּ
 אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, וְאִין אֶחָד יוֹדֵעַ אֵיךְ וְהֵיכֵן הַשְּׁנַי, וְעַל
 זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ב.): קָשָׁה זְוִיגוּ
 שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, כִּי גַם אִז הָיָה קְטָרוּג
 גְּדוֹל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינָם רְאוּיִים לְעֵבֹר אֶת יַם

סוף, וכמו־כן כְּשֶׁצְרִיכִים לְמָצֵא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,
 יֵשׁ עַל זֶה הַרְבֵּה מְקַטְרָגִים וּמוֹנְעִים, אֶף־עַל־פִּי־כֵן
 עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק וּלְהֶאֱמִין רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שֶׁעַם
 יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ סְמוּךְ לַיָּם סוּף וְצָעְקוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 עַד שֶׁזָּכוּ שֶׁנִּבְקַע לְפָנֵיהֶם יָם סוּף, כְּמו־כֵן אִם לֹא
 תִּיאָשׁוּ עֲצֻמְכֶם מִן הַרְחָמִים, וּתְבַקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲזַי יַעֲזֹר לָכֶם לְמָצֵא אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִזְכְּרוּ
 לְהִתְחַתֵּן יַחַד, וּכְמוֹ שֶׁבְשַׁעַת קְרִיעַת יָם סוּף קִפְצוּ
 אֶל תוֹךְ הַמַּיִם וְלֹא הִרְהָרוּ כְּרָגַע אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ,
 כְּמו־כֵן עֲכָשׁוּ תִזְרְקוּ מִכֶּם אֶת כָּל מִינֵי הַכְּפִירוֹת
 וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַסְּפִקוֹת וְהַעֲקָמְמִיּוֹת, וְתִקְפְּצוּ אֶל
 תוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְתִדְעוּ כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
 בְּלִעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא,
 וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה,
 וְאֲזַי בּוֹדֵאֵי תוֹשָׁעוּ.

ה.

בְּנֵי וּבָנוּתֵי הַיְקָרִים! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
 בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִידַע כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעָדָיו
 יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַעֲלֵם

ובהסתר גדול, אשר לא ישג לשום שכל אנושי, כי
 מי יאמר לו מה תעשה, והכל מעטר ברזין וסודות
 נסתרים, ובפרטיות ענייני נשמות וזווגים, דבר זה
 בודאי נעלם ונסתר מעין כל חי, ועל-כן אסור לבקש
 ממנו יתברך: "אני רוצה להתחתן דיקא עם זו או
 עם זה", כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (מועד
 קטן י"ח:): רבא שמע לאיש אחד שבקש רחמים,
 ואמר, שתזדמן לו פלונית, אמר לו רבא: לא תבקש
 רחמים כן, אלא בקש סתם, שיתנו לך את בת זוגך,
 ואם היא תהיה בת זוגך לא תלך ממך; הרי שאסור
 לבקש בפרטיות: "אני רוצה דוקא את זו או את
 זה", כי מה ששיף לכם לא יוכלו לקחת כלל, ואם
 תתפללו דיקא על זווג מסים, תהיינה לכם אכזבות
 גדולות, כי מה שלא שיף לכם, ממילא לא יהיה
 לכם, ועל-כן מה ולמה לבקש: "אני רוצה דיקא
 את זה או את זו", בקשו רחמים שיתנו לכם רק
 את בת זוגכם, וחס ושלום, שלא יתחלפו הזווגים,
 שלא תצטרכו להדחות אחד מפני השני, הינו —
 לא להתגרש או לא למות בשביל אחר, רק תהיה
 בת זוגכם דיקא.

ו.

בני ובנותי היקרים! על זה אתם צריכים לבקש רחמים בכל יום ויום, שתזכו למצא רק את זוגכם השיף לשרש נשמתכם, ושלא תצטרכו להדחות אחד מפני השני, וכמובא בזהר הקדוש (פרשת וילך, דף רפ"ד): בעי בר נש למבעי רחמי קמי קדשא בריהו הוא כד אזדוג דלא יתדחי מקמי אחרא (צריך כל אדם לבקש רחמים מהקדוש-ברוך-הוא, כשמצדדו שלא ידחק מאחר), כי רואים הרבה פעמים שאפלו אחר מציאת הזווג מתגרשים, או אחד משניהם מת, וכל זה כי אחד נדחק מפני אחר, ועל-כן ראו לבקש העקר על זה — שתזכו למצא את בן או בת זוגכם השיכים לשרש נשמתכם דיקא, ולא יתחלפו הזווגים, חס ושלום, ושלא תארע תקלה וקטטה ביניכם, כי הכל יכולים לפעל בשמים, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות חתון, סימן ט'): על-ידי התפלה יכול לשנות זוגו הנכרז בשמים; הינו אם נגזר על אחד משניכם שההכרח לאחד מכם להנשא לאחר קדם, וההוא ימות או יתגרש, את זה יכולים לפעל על-ידי תפלה — לשנות שלא יצטרף להגיע אל זה (כמובא בתקונים, תקון י"ד): אם

חוזר בתשובה באמת, ומבקש הרבה רחמים ממנו
 יתברך מקבל את בתי זוגו, ואין מוסרים את זה
 לאחר כלל, עין שם; על-כן ראו לחזור בתשובה
 שלמה לפניו יתברך, ותקבלו על עצמכם לשנות את
 מעשיכם לטובה, ואז תקבלו רק את זוגכם השיוף
 לכם.

ז.

בני ובנותי היקרים! חזקו ואמצו בבטחון
 חזק, כי לא יעזב אתכם הקדוש-ברוך-הוא, ובדאי
 תושעו, אם לא תבטחו בבני-אדם רק בו יתברך,
 כמו שאמר הנביא (ירמיהו י"ז): "ארור הגבר אשר
 יבטח באדם, ושם בשר זרעו ומן ה' יסור לבו"
 וגו', "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו",
 וביותר סובב דבר זה על שדוכים וזוגים, כי דרך
 העולם שמדברים ביניהם: פלוני יקח את פלונית, או
 פלונית תקח את פלוני, וכבר מסכם הכל, ובוטחים
 באדם, ומשתדלים להחניף לאדם זה או לאדם אחר,
 ובין כך נתקיים (תהלים ב'): "יושב בשמים ישחק,
 אדני ילעג למו", ומשנה את כל התכניות, ומהכל

נַעֲשֶׂה כְּלֹא מִמֶּשׁ, כְּעֵין שְׁאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (מְדַרְשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת אֲמֹר, פְּרָשָׁה כ"ט, סִימָן ח') עַל פְּסוּק
 (תְּהִלִּים ס"ב): "אֶף הֶבֶל בְּנֵי אָדָם כָּזָב בְּנֵי אִישׁ,
 כְּמֵאֲזֻנִּים לְעֹלוֹת הַמָּה מֵהֶבֶל יָחַד", בְּנֵהֲג שְׁבַע עוֹלָם,
 מֵה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרִים: אִישׁ פְּלוֹנִי נוֹשֵׂא פְלוֹנִית —
 אֶף הֶבֶל בְּנֵי-אָדָם, פְּלוֹנִית תִּנְשָׂא לְפְלוֹנִי — כָּזָב
 בְּנֵי אִישׁ, הַמָּה מֵהֶבֶל יָחַד — אָמַר רַבִּי חִיָּא, עַד
 שֶׁהֵן עֲשׂוּיִין הֶבֶל בְּתוֹךְ מְעֵי אִמָּן הֵם יָחַד, עֵין שָׁם;
 הֵינּוּ מֵה שְׂיָף שְׂזָה יֹאמַר כָּף, וְזוֹ תֹאמַר כָּף, שְׂדוּף
 וְזוּוּג אִי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל וְאִי אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף, כִּי קֹדֶם
 שְׁנוּלְדוּ כְּבָר הֵם יָחַד, וְעַל-כֵּן "אַל תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיבִים
 בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה" (תְּהִלִּים קמ"ז), יִשׁוּעַתְּכֶם
 תְּלוּיָה רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

ח.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְבָרוּחַ רַק אֵלֶיּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
 אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה
 וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה, וּמְנַהִיג
 אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶשְׁבֹן צְדָק, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵהוּ שְׁכָל
 אָנוּשֵׁי כָּלֵל, וְלָמָּה תִּפְלוּ בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת וְתִהְיוּ

שְׁבוּרִים, כְּאִלוֹ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מְכֶם? ! מִדּוּעַ לֹא
 תִּבְטְחוּ בוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְסוּף
 כָּל סוּף אַחֲרֵי הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב — שְׁתַּזְכּוּ לְמִצְאָת
 זְוִיגְכֶם מֵהַשָּׁמַיִם, וְעֲלִיכֶם לִידַע וְלִזְכּוֹר מֵהַ שְׁפִתוֹב
 בַּזֶּהֱרֵר הַקְּדוֹשׁ (פְּרַשְׁת וַיְחִי, דָּף רכ"ט.): וּמֵהַשֵּׁם אֲשֶׁה
 מִשְׁפָּלֶת בְּגִין דְּאִתְתָּא כַּד אַחְסִין לָהּ בַר נָשׁ מֵעַם
 קַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא אַחְסִין לָהּ דְּהָא לֹא יַחְסִין לָהּ קַדְשָׁא
 בְּרִיָּהּ הוּא לְבַר נָשׁ אֱלָא כַּד מְכַרְיִזִין עָלֶיהָ בְּרַקִּיעָא
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא מְזוּג זְוִיגִין עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא
 [כְּשִׁנּוּשָׁא אִישׁ אֲשֶׁה — מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
 לֹא יִשָּׂא אִישׁ אֲשֶׁה, עַד שֶׁלֹּא יִכְרִיזוּ עָלָיו מְלַמְעָלָה
 שְׁעֵכְשׁוּ הוּא הַזְּמַן, כִּי עַד שֶׁלֹּא נִבְרְאוּ כְּבָר זְוִיג אֹתָם
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא], עַל-כֵּן מֵהַ וְלָמָּה לָכֶם לְהִיּוֹת
 כָּל-כָּף שְׁבוּרִים, כִּי בּוֹא יָבוֹא גַם יוֹם יְשׁוּעַתְכֶם,
 וְתִזְכּוּ לְהַכְנִס בְּמִזְל טוֹב אֶל הַחֲפָה, בְּשָׁעָה טוֹבָה
 וּמְצַלַּחַת, וְתִתְחַתְּנוּ, הָעֵקֶר רְאוּ לְהִיטִיב מְעַשִּׂיכֶם,
 וְתִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה אֱמֵתִית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִחְזְרוּ אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם, וְתִקְבְּלוּ עָלֵיכֶם
 לְעוֹלָם לֹא לָשׁוּב אֶל מְעַשִּׂיכֶם הָרָעִים, וּבּוֹדָאֵי יִמְהַר
 אֶת יוֹם יְשׁוּעַתְכֶם.

ט.

בני ובנותי היקרים! אין אתם יכולים לשער ולתאר את גדל השגחתו ותברך הפרטי פרטית, איך שמראש משגיח עליכם מה יהיה בסוף, כי עוד טרם נולדתם כבר זמן לכם זוגכם, וכבר דאג לכם בפרטי פרטיות את כל התלוי במציאת זוגכם, ועל-כן מה ולמה תהיו כל-כף שבורים ורצוצים ועצובים?! מדוע תבטחו בבני-אדם, ותרוצו אחר שדכן זה או שדכנית זו, יותר טוב רוצו וברחו עכשו אליו ותברך, ותשפכו לפניו ותברך את לבבכם, ותבכו לפניו ותברך שיעזור לכם כבר לצאת מבית האסורים שנתפסתם שם, כמאמרם, זכרונם לברכה (סנהדרין כ"ב.) על פסוק (תהלים ס"ח): "אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות", אל תקרי מוציא אסירים, אלא כמוציא אסירים, עין שם; הינו כי קדם היו הזכר והנקבה כל אחד מהם אסיר כמו בבית אסורים, זה לבד וזו לבד, ואלהים מושיב יחידים הינו הזכר והנקבה שישבו עד עכשו זה לבד וזו לבד, מוציאם מבית אסורים שלהם, ומושיבם ביתה — שבונה להם בית ומושיבם יחד, ואל כל זה תזכו רק על-ידי רבוי תפלה — לבקש ממנו ותברך

בַּעֲקֻשְׁנוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֲזַ תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת, כִּי מֵה
 שֶׁתִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר לֹא יְכוּל לִפְעֹל, וְזֶה בְּרוּר
 לְמִי שֶׁמֵּאֲמִין בָּזֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת אִם הוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל
 עַל קְבָרֵי צְדִיקִים, אֵין לְשַׁעַר וּלְסִפּוֹר מַעֲלַת הַתִּפְלָה
 הַזֹּה, כִּי הִיא בּוֹקֶעֶת רְקִיעִים, כִּי כִּשְׁהוֹלְכִים עַל
 קְבָרֵי צְדִיקִים וּבוֹכִים וּמְבַקְשִׁים מֵאֵת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ
 בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּנַא הָאֱלֹקִי הַשׁוֹכֵן פֹּה,
 אֲזַ הַתִּפְלָה מְקַבֶּלֶת עַד מְאֹד מְאֹד, וְיְכוּלִים לִפְעֹל
 יוֹתֵר בְּנֶקֶל, וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (פְּרֻשֵׁת
 אַחֲרֵי): וּבִשְׁעֵתָא דְּאַצְטְרִיךְ עֲלֵמָא רַחֲמֵי וְחֵיָא אֲזִילִי
 וּמוֹדְעֵי לְהוּ לְנַפְשֵׁיהוּ דְּצְדִיקָא וּבְכֹאֵן עַל קְבָרֵיהוּ
 וְכוּ' כְּדִין מִתְעָרִין נַפְשֵׁיהוּ דְּצְדִיקָא וְכוּ', וְכִלְהוּ
 בְּעֹאֵן רַחֲמֵי עַל חַיִּין וְחַס קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל
 עֲלֵמָא בְּגִינֵיהוֹן וְכוּ', עֵין שָׁם; [בְּשַׁעָה שְׁבִנֵי הָעוֹלָם
 צְרִיכִים לְרַחֲמִים, וְהַחַיִּים הוֹלְכִים וּמוֹדִיעִים אֶת
 צַעֲרָם לְנַפְשׁוֹת הַצְּדִיקִים, וּבוֹכִים עַל קְבָרֵיהֶן, אֲזַ
 מִתְעוֹרְרוֹת נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוֹ שֶׁהוּא בָּא עַל
 קְבָרֵיהֶן, וְהֵן מְבַקְשׁוֹת רַחֲמִים עַל הַחַיִּים שֶׁבָּאוּ
 לְבַקֵּשׁ עַל קְבָרָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עֲלֵיהֶם
 בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הָאֵלוֹ שֶׁבָּא לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרָם];
 עַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, לְכוּ וְהַשְׁתַּטְחוּ עַל

קברי צדיקים, ותבכו שם, ותתפללו אליו יתברך לְבַד, שיעזר לכם בזכות הצדיק הקדוש והתנא האלקי הזה, שאתם משתטחים עכשו על קברו, ותבקשו ממנו יתברך בזכות הצדיק הזה שיחוס וירחם עליכם; אין אתם יכולים לתאר ולשער את מעלת זה הענין, ובנדאי תזכו לישועה שלמה, אם לא תתיאשו, חס ושלום, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות צדיק, סימן קע"ג): על-ידי השתטחות על קברי הצדיקים, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות, אף-על-פי שאינו ראוי לכך, עין שם; ואמרו (תענית כ"ג.): למה יוצאין לבית הקברות? כדי שיבקשו מתים רחמים עלינו, עין שם; ואמרו (סוטה ל"ד): פרש כלב מעצת מרגלים, והלך ונשתטח על קברי אבות, אמר להם: אבותי בקשו עלי רחמים, שאנצל מעצת מרגלים, עין שם; הרי שלבקש על קברי צדיקים זו סגלה נפלאה שתפלתו תתקבל מהרה בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה.

י.

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! זְכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׂכָמוֹ
בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן מִזְמִינִים אוֹלָם
וְכִלֵּי זָמֵר, וּמְכִינִים סְעֵדָה גְדוֹלָה בְּשָׂר וּדְגִים וְכוּ',
וּמִדְּפִיסִים הַזְּמָנוֹת בְּדִיוֹק בְּאַיִזָּה יוֹם וּבְאַיִזוֹ שְׁעָה
תִּהְיֶה הַחֲתָנָה בְּמִזְל טוֹב, כְּמוֹ-כֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, עֲלֵיכֶם
לֵידַע – שְׂכָבֵר הַכֹּל מוֹכֵן עוֹד קֹדֶם שְׁנוֹלְדֹתֶם,
וְשֵׁם בְּכַרְטִיסֵי הַהַזְמָנָה כָּבֵר רְשׁוּם לְמַעַלָּה בְּדִיוֹק
מִי הוּא הַחֲתָן וּמִי הִיא הַכֶּלֶה, וּבְאַיִזָּה יוֹם וּבְאַיִזוֹ
שְׁעָה תִּהְיֶה הַחֲתָנָה לְמַטָּה, וְכָתוּב שֵׁם בְּדִיוֹק מִי
וּמִי יִהְיוּ הַקְרוּאִים לְחֲתָנָה, כִּי כָּל אֶחָד וְאַחַת שְׂיִהְיוּ
בְּחֲתָנָה, יֵשׁ לָהֶם שְׂיִכּוֹת לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתָם שֶׁל הַחֲתָן
וְהַכֶּלֶה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֵׁם לְמַעַלָּה בְּרוּחָנִיּוֹת גַּם
רְשׁוּם בְּדִיוֹק מִי וּמָה הֵם הַבְּשָׂר וְהַדְּגִים – אֵילוֹ
גְּלִגּוּלִים הֵם, וְהִירָקוֹת וְהַלֶּחֶם בְּדִיוֹק מְאַיִזָּה מְקוֹם
יְבוֹאוּ, וּמָה וְאַיִף תִּהְיֶה לָהֶם אֹז עֲלֶיהָ וְכֵן כְּלֵי הַזְּמֵר
– מִי יִהְיֶה הַמְנַגֵּן, וְאֵילוֹ נְגוּנִים, הַכֹּל לְכֹל בְּאֵר
הַיֵּטֵב כָּבֵר מוֹכֵן שֵׁם לְמַעַלָּה בְּרוּחָנִיּוֹת עוֹד קֹדֶם
שְׂיִצְאֲתֶם לְאֹוִיר הָעוֹלָם, וְדָבָר זֶה לֹא יְכִילֵהוּ הַרְעִיּוֹן
עֲנִיָּן רוּחָנִי וְדַק כְּזֶה, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר (יִשְׁעִיהַ ס"ד): "עֵין
לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זָלַתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ", כִּי הַכֹּל

מסתרי נסתרות רזי דרזין של גלגולי נשמות ויחודם וזווגם, ועל-פן אם הכל כל-כף משגח בחשבון גמור בדיוק, מה ולמה לכם להתיאש ולהשבר ולחשב כאלו כבר אבד מנוס ותקוה מכם?! מדוע לא תברחו רק אליו יתברך, ותמסרו עצמכם לגמרי אליו יתברך, ותאמינו שפודאי הכל לטובה, וכל עפכה שמתעפכת מציאת זווגכם הכל לטובה גדולה, והוא בחשבון צדק, ואף שאני יודע שמאד מאד כואב לכם, ואתם מאד מתבלבלים מאחור מציאת זווגכם, אבל עליכם לזכור את כל זאת — שיש בזה חשבון עמק עמק מי ימצאנו.

יא.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, כי בענין שדוכים וזווגים אין שום עצה אחרת רק למסור את עצמכם אליו יתברך, ולידע שמה שהוא יתברך נותן, הינו איזה בן זוג או בת זוג, זה ממנו יתברך ברחמים ובחסדים גדולים, ובחשבון צדק, למען טובתכם הנצחית בזה ובכא, ואל תבעטו במה שנתן לכם השם יתברך, רק תרגילו עצמכם לתן תודה והודאה

להקדוש-ברוך-הוא, שחס עליכם וזמן לכם איזה בן
 זוג או בת זוג, ועל-ידי תודה והודאה — להודות
 להשם יתברך על כל החסד חנם שעושה עמכם,
 תזכו לשעשוע עולם הבא, וזה יביא לכם שדוכים
 הגונים (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), כי בדרך
 כלל הגאות והישות מונעות מהאדם את בת זוגו, כי
 חושב שאין מתאים לו זוג זה או זה, ועל-כן הוא
 בועט וכו', ואפלו כשכבר עושה את השדוף, הוא
 מלא טענות עליו יתברך ועל כל העולם כלו, ונשבר
 לגמרי, אבל על-ידי שתהיו רגילים לתן תמיד תודה
 והודאה להשם יתברך, על-ידי-זה תאיר האמת
 בכם, ותזכו לשמח בשדוף שנתנו לכם, ואם לא,
 אזי ישברו אתכם עד שתהיו מכרחים לקבל את זה,
 כי באמת זויגו של כל אחד ואחת כבר נכרז בשמים
 קדם שנולד, ואם מסכימים עם השדוף, אז הכל
 הולך בנקל, אבל אם לא מסכימים, אז מסבכים
 עמו מלמעלה בסבוכים כאלו, ושוכרים אותו בכל
 מיני ירדות וצרות, קטנות, דחקות והרפתקאות,
 עד שהכרח אחר-כך לקחת זאת, כמו שאמרו
 חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת ויצא, פרשה
 ס"ח, סימן ד'): הקדוש-ברוך-הוא מה עושה להם?

מזווגן בעל פרחן שלא בטובתן, הדיא דכתיב (תהלים ס"ח): "אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות", מהו בכושרות? בכי ושירות, מאן דבעי אומר שירה, ומאן דלא בעי בכי, מי שרוצה לקבל עלו יתברך, אזי "שירה" – הוא שמח עם זוגו, ונותן תודה והודאה להשם יתברך, ומי שאינו רוצה לקבל עלו יתברך, אזי "בכי" – הוא בוכה ומבכה על רע מזלו, ושבור כחרס הנשבר; ובאמת עליכם רק להמשיך עצמכם אליו יתברך, ולהסכים עם הנהגותיו, כי הקדוש-ברוך-הוא יושב ועושה סלמות – משפיל לזה ומרים לזה, מוריד לזה ומעלה לזה, הוי אומר: אלהים שופט – זה ישפיל וזה ירים; על-כן הרגילו עצמכם תמיד רק לתן תודה והודאה להשם יתברך על גדל החסד חנם שעשה עמכם, וזה יביא לכם שדוכים הגונים, ותהיו שמחים בחלקכם תמיד, ותשירו שירה.

יב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לידע, כי אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל משגח

בַּהֲשִׁגָּה פְּרָטִי פְּרָטִית, וְאֵין שׁוּם דְּבָר נֶעֱשֶׂה בְּזֶה
 הָעוֹלָם מֵעֲצָמוֹ, אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה
 אֶלָּא אִם בֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז'):
 וְאֶפְלוּ רִישׁ גְּרָגִיתָא מִן שְׁמַיָּא מִנּוּ לִיה (בְּרָכוֹת ג"ח):
 וְאֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמוֹכֵן לַחֲבֵרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת
 בַּחֲבֵרְתָּהּ, אֶפְלוּ כְּמֵלָא נִימָא (יוֹמָא ל"ח:), וְעַל-כֵּן
 עֲלִיכֶם לְהַבִּין וְלַהֲשַׁכִּיל כִּי כָּל שְׂדוּף שָׂרָק מְצִיעִים
 לְכֶם זֶה שְׂדוּף לְשֹׁרֵשׁ נִשְׁמַתְכֶם, כְּאֲשֶׁר אָמַר לָנוּ רַבְּנוּ
 ז"ל, שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה זְווגִים, כִּי מְכַל
 הַדְּבוּרִים שְׂמִדְבָּרִים בְּעֲנִינֵי הַשְּׂדוּכִים, אֶף-עַל-פִּי
 שְׂאִינָם נִגְמָרִים, זֶה בְּעֲצָמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּף,
 וְלִפְעָמִים מְדַבְּרִים בְּבֵית שְׁלֹפְלוֹנֵי רְאוּי לְקַחַת אֶת
 פְּלוֹנִית, זֶה כְּבָר זְווג וְשְׂדוּף, וְלִפְעָמִים רוֹאִים אֶת
 עֲצָמָם כְּבָר, זֶה כְּבָר זְווג וְשְׂדוּף יוֹתֵר וְיוֹתֵר (עֵין
 חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקְצ"ה דְּפוּס חֲדָשׁ), וְאֶמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ז'): הַשְּׂדוּף שְׂדוּכָרִים
 אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינוּ נִגְמָר הַשְּׂדוּף בְּעֲצָמוֹ, גַּם זֶה מִן
 הַשָּׁמַיִם, וְהַשְּׂדוּף לְחֹד עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בּוֹ וּבָהּ, עֵין
 שָׁם; וְעַל-כֵּן אֶפְלוּ שָׂרָק מְדַבְּרִים וּמְצִיעִים לְפָנֶיכֶם
 שְׂדוּף וְזְווג, אֵל תִּצְאוּ לָרִיב, וְאֵל תִּהְיוּ בְּכַעַס אִם
 זֶה לֹא מִתְּאִים לְכֶם וְאִינוּ לְפִי כְּבוֹדְכֶם, אוֹ שְׁסַתֵּם

מבלבלים לְכֶם וְדַעְתְּכֶם, אֵל תַּחֲשְׁבוּ זֹאת כְּרָגַע,
 רק תִּקְבְּלוּ אֶת הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְתִדְעוּ שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּהַשְׁגָּחָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה, מְטַעְמִים הַגְּנוּזִים
 וְהַכְּמוּסִים עִמוּ מֵה שֶׁנַּעֲלָם מֵעֵין כָּל חַי.

יג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים ! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל הַמְצָבִים
 שְׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם, וְאֵל תִּפְלוּ בְּדַעְתְּכֶם כָּלֵל, וְאִךְ
 שְׁלֵעַת עֵתָה מֵר לְכֶם מְאֹד, שְׁקִשָּׁה וְכִבֵּד לְכֶם לְמִצָּא
 אֶת זְיוּגְכֶם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק
 מְאֹד מְאֹד, וְלִדְוֹם וְלִשְׁתַּק, וְלֹא לְהִרְהַר אַחֲרָיו
 יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי בּוֹדְאֵי הַכֹּל בְּחֻשְׁבוֹן צָדֵק, וְתִמִּיד
 תִּתְלוּ אֶת הַחֲסָרוֹן בְּכֶם, וְלֹא בְּאַחֲרִים, וּמְכַל שְׁכֵן
 לֹא בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-
 מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פ"ז), שְׁעַל-יָדַי שְׁפוּגָמִים בְּבִרְיַת
 עַל-יְדֵי-זֶה קָשָׁה וְכִבֵּד לְמִצָּא אֶת בֵּת זִוְגוֹ, וְהֵם
 שְׁנֵי הַפְּכִים מִמֶּשׁ, וְקָשָׁה וְכִבֵּד לְזוּגָם, וּבְפִרְטִיּוֹת
 כְּשֶׁהַפְּגָמִים כָּל-כָּף גְּדוּלִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂאֵז מְאֹד
 קָשָׁה וְכִבֵּד לְזוּגָם, וְעַקֵּר הָעֵצָה לְדֵם וְלִשְׁתַּק וּלְקַבֵּל
 הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְלֹא לְעֲנוּת לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נִפְשׁוֹ שׁוּם

דָּבָר, וְאִם שָׁדָדָר זֶה לָכֵם בְּזִיוֹן גְּדוֹל, כִּי אַחֲרַיִם שָׁהֵם
 יוֹתֵר צְעִירִים כָּבֵד זָכוּ לְמִצָּא אֶת זְוֹגָם וּלְהִתְחַתֵּן,
 וְאַתֶּם עֲדִין מְחַפְּיִם, אִם-עַל-פִּי-כֵן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁתַּקֵּוּ וְלֹא
 תִּהְיֶה רֵירוֹ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה בְּעֵצְמוֹ יִהְיֶה תִּקְוֹנְכֶם,
 וְזֶה בְּעֵצְמוֹ יִזְרַח לָכֵם אֶת מְצִיאת הַזְּוֹג, כִּי בְּזֶה
 שֶׁהָאָדָם שׁוֹתֵק וְדוֹמֵם לְמַחְרָפִי וְלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ, וְאִינוֹ
 מְקַשֵּׁה שׁוֹם קְשִׁיּוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה זֹכָה לְתַקֵּן
 אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַם בְּבְרִית, וְזֹכָה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה
 וְלִשְׁלוֹם אֲמָתִי, כִּי עַל-יְדֵי הַשְּׁתִיקָה וְהַדְמִימָה זֹכִים
 לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשָּׂם כָּלוֹ אֶחָד,
 כָּלוֹ טוֹב.

יד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הִרְגִּילוּ עֲצֻמְכֶם לִילֻךְ
 בְּכָל פַּעַם אֶל חֶכֶם וְצַדִּיק אֲמָת לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִפִּי
 דִּיקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְמִצָּא זְוֹגוֹ, כִּי לְפַעֲמִים
 שְׁנֵי הַמְשָׁדָדִים — הֵינּוּ הַזָּכָר וְהַנְּקֵבָה רְחוּקִים
 מְאֹד, וְהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים בְּיוֹתֵר זֶה מִזֶּה, עַל-כֵּן קִשְׁהָ
 לְמִצָּא זְוֹגוֹ, וְהַתְקוּן וְהַעֲצָה לָזֶה — שִׁיבּוֹא לְחַכֵּם
 וְלְצַדִּיק הָאֲמָת, שֶׁהוּא הַבֵּר דַּעַת הָאֲמָתִי, בְּשַׁעַה

שהוא אומר תורה, ואז הוא מחבר דברי תורה ממקום למקום כדרך חדושי תורה, ובזכות זה תזכו למצא בנקל זיווגכם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט); ומה גם שעל-ידי שתשמעו תורה מהבר דעת האמתי — שהוא החכם והצדיק האמת, על-ידי-זה יאיר בדעתכם אמתת מציאותו ותברך, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מלא רחמים, ובודאי יש פונה בעכוב, ותהיה לכם סבלנות לחכות ולקוות אליו ותברך; אשריכם ואשרי חלקכם, אם תמצאו את החכם והצדיק האמת, ואז טוב לכם תמיד.

טו.

אבל זאת תדעו, בני ובנותי היקרים, שלא בנקל יכולים למצא את הצדיק האמת והחכם בר הדעת, אשר על-ידי אמירת תורתו יכולים למצא את זיוגו האמתי, ואשר על ידו יכולים להתחזק באמת באמונה פשוטה, ולזכות לחזר אליו ותברך, כי יש הרבה צבועים ושקרנים, אשר בני-אדם מטעים את עצמם בהם, והם מטעים את העולם, ועל-כן עליכם להיות רגילים בתפלה זו שחבר מוהרנ"ת

ז"ל, ומאד מאד מסגלת למצא את הצדיק האמת המגלה תורת אמת, המקשרת ומחברת את האדם אליו יתברך.

לקוטי-תפלות, חלק ב', תפלה מ"ה:

אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים וגלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול, זכנו למצא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצא זווגם (ובפרט על פלוני בן פלונית), ועזר להם והושיעה להם מהרה, שיזכו כל אחד ואחד למצא זווגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עכוב ובלי שום צער ויסורים כלל, כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך לבקש הזווג לכל אחד, כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצא זווגו האמתי, כי כל הזווגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזוגן בקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזוגם, כי אם על-ידי הדעת האמתי המשדך

כָּל הַשְּׂדוּכִים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְשַׁמַּע תּוֹרָה מִפִּי
 הַבַּר דַּעַת הָאֲמֵתִי שֶׁהוּא מְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים
 בַּתּוֹרָה, וּמְחַבֵּר וּמְיַחֵד אֶתְּוֹן רַבְרָבִין וְאֶתְּוֹן זְעִירִין
 וּמְקַשֵּׁר וּמְשַׁדְּךְ דְּבָרֵי תּוֹרָה מִמְּקוֹם לְמְקוֹם,
 אֲשֶׁר עַל יְדוּ נִגְמָרִים כָּל הַשְּׂדוּכִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 בְּסוּד: "כִּי שִׁפְתַי כִּהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ
 מִפִּיהוּ", רָאשֵׁי תִבּוֹת "שְׂדוּךְ", אֲבָל, בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים, נִעְלָם מֵאֵתְנוּ וְלֹא נִדַּע אֵיךְ לְמַצֵּא אֶת
 הַבַּעַל דַּעַת הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְלִשְׁמַע תּוֹרָה מִפִּיו,
 וְעַתָּה מֵאִין יָבוֹא עֲזָרְנוּ, עַל-כֵּן עֵינֵינוּ תְלוּיֹת אֵלֶיךָ
 לְבַד, מְלֹא רַחֲמִים, יוֹשֵׁב וּמְזוּג זְווגִים, שֶׁתַּחֲמַל
 עַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמַצֵּא זְווגִים (וּבִפְרֹט
 וְכוּ'), וְתִשְׁלַח לְכָל אֶחָד מִהֵרָה זְווגוֹ הַהֶגְוֹן לוֹ
 מִן הַשָּׁמַיִם בְּאֲמֵת, וְתִהְיֶה כְּרָצוֹנוֹ וְתִהְיֶה לוֹ לְעֹזֵר
 וְלַהוֹעִיל, וְיִקְיִם בּוֹ וּבְכָל הַצְּרִיכִין לְמַצֵּא זְווגִים:
 "מַצֵּא אִשָּׁה מַצֵּא טוֹב וְיִפְקֵךְ רָצוֹן מִיָּהוָה".

אֲדוֹן יָחִיד, מְלֹא רַחֲמִים, צוֹפֵה וּמַבִּיט עַד סוֹף
 כָּל הַדּוֹרוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
 בְּרַחֲמִים, חוֹס וְרַחֵם וְחַמַּל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁל
 נַעֲרֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהוֹדִיעֵנוּ נָא אֶת דְּרָכֶיךָ,

איך נזפה לדעת למצא זיוגם האמתי של כל
 התלויים בנו, זכנו ועזרנו, שבכח ובזכות הצדיקים
 הגדולים האמתיים, שהם הדעת הקדוש של כל
 העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת גדול ונפלא
 באמת גם בעולם הזה, בכחם ובזכותם נזפה
 מהרה למצא בת זיוגם של כל אחד ואחד מעמך
 בית ישראל, ונזפה להשיאם מהרה למזל טוב
 לחיים טובים ארבים ולשלום, ותהיה פרונו ולא
 תהיה מנגדת אליו כלל, חס ושלום, רק ידורו
 באהבה ובשלום בקדשה ובטהרה פרונו באמת,
 ויזכו כל עמך בית ישראל לשמר את הברית
 קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה
 כלה תלויה בזה, והוא עקר הנסיון והבחירה של
 כל אדם בזה העולם, כאשר גלית לנו על-ידי
 חכמיך הקדושים, ויזפה כל אחד ואחד להוליד
 מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד
 עולם, וכלם יהיו חיים וקיימים לעבודתך וליראתך
 לארך ימים ושנים טובות, ויפירו וידעו אותך
 ואת גדלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת,
 ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים
 בזה העולם.

רבונו של עולם, לא כחטאינו עשית לנו ולא
 כעוונותינו גמלת עלינו, גם עתה חוס
 ורחמל עלינו, ושמע תפלתנו והסתר פניך מחטאינו,
 וכל עוונותינו מחה, ואל תביט על מעשינו רק
 תביט על זכות הצדיקים האמתיים שאנו סומכים
 עליהם בכל עת, אשר מימי דעתיהם הקדוש
 אנו שותין, ומפיהם אנו חיינ עד היום הזה,
 ועל-ידי-זה יזכה כל אחד מישראל למצא זווגו
 האמתי מהרה, ותמלא כל משאלותינו ברחמים,
 בכל אשר שאלתי מאתך, בעל הרחמים, בעל
 החמלה, בעל החנינה, כי רחמיה לא כלים, ואתה
 חפץ שגם גרוע ופחות כמוני כמוני יבקש אותך
 על כל הטוב והחסד, כי אתה טוב ומיטיב לכל,
 וזה עקר גדלתך, כשאתה עושה חסד נפלא עם
 הרחוקים ממך, ובפרט עם רחוק כמוני, כי אתה
 חונן את מי שאינו ראוי לחון, ומרחם על מי
 שאינו ראוי לרחם, ובפרט שאני רואה בכל עת
 כל החסדים והטובות והנפלאות אשר אתה מפליא
 חסדך עלי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, "כי
 חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתייה",

חֲסִדְךָ גָדוֹל עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ וּמִסְפָּר, "כִּי גָבַר
עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ", עַל-כֵּן
מָצָא עֲבֹדְךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל כָּל אֱלֹהִים,
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתַי אֲנִי מִפִּיל תְּחַנְתִּי לְפָנֶיךָ, כִּי
עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעַל כַּח וּזְכוּת הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִים
הַזּוֹכִים וּמְזֻכָּרִים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר כָּחַם וּזְכוּתָם מִסְפִּיק
גַּם עָלַי לְהוֹשִׁיעַ גַּם אוֹתִי וְאֶת זֶרְעִי וְזֶרַע זֶרְעִי וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת שְׁבַע עוֹלָם,
כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בִּישׁוּעָתְךָ. "יְהִי לְרִצּוֹן אֲמֵרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי", אָמֵן וְאָמֵן:

טז.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! נָא וְנָא אֵל תִּיאָשׁוּ עֲצֻמְכֶם
בְּשׁוֹם אִפֶּן שְׁבַע עוֹלָם, עַל אֲשֶׁר קִשָּׂה וְכָבַד לָכֶם
לְמַצָּא אֶת זְוִיגְכֶם, כִּי בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אִם תִּהְיוּ חִזְקִים
בַּתְּפִלָּה מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ תִּרְאוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שְׂאֵתָם
רוּאִים שֶׁהִתְפַּלְלְתֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַדִּין לֹא נוֹשַׁעְתֶּם,

עליכם לידע, שאין שום תפלה הולכת לריק, וכשתרבו להתפלל, עליכם להאמין שהוא יתברך מחביא בבית גנזיו כל תפלה ותפלה מתפלתכם, ותועיל לכם אחר-כך הינו אחר החתונה, כי כל תפלה שאתם מתפללים עכשו תבוא לתועלת גדולה לכם ולבניכם ולבנותיכם אחריכם, ועל-כן אל תיאשו עצמכם מהתפלה, כי בודאי בוא יבוא יום ישועתכם בקרוב.

יז.

בני ובנותי היקרים! בענין זיווגים ושהוכים צריכים הרבה סבלנות, ואסור לדחק את השעה כלל, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"ד.): כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, וכל הנדחה מפני השעה, השעה נדחית מפניו, הינו מי שרוצה תכף-ומיד להתחתן, ודוחק את השעה בלי שום סבלנות, רק מכרח להתחתן עכשו דיקא, אז סובל הרבה, כי השעה דוחקתו, ויש לו מרירות גדולה וחלישות הדעת איומה ונוראה, עד שעל-פי-רב בחר או בחורה כל-כך מרורים על אי מציאת

זווגם, עד שנופלים ליאוש גמור, חס ושלום, כאלו
כבר אבד מנוס ותקוה מהם, ומתרשלים מהכל,
שוכבים בדכאון עצום, ומשעממים בשעמום, שזה
מביא לידי שגעון וזמה (כתבות נ"ט); ועל-כן עליכם
לידע, אהובי, בני ובנותי היקרים, שהעקר בענין
מציאת הזיווג לחכות הרבה בסבלנות, ולא להתיאש
בשום אפן שבעולם כלל, כי כבר אמרו חכמינו
הקדושים (מועד קטן י"ח): בכל יום ויום בת קול
יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני, ולכאורה כבר
מספיק פעם אחת שייצא פרוז ובת קול בשעה
שנולדים, שבת פלוני לפלוני, ולמה צריכים לצאת
פרוז ובת קול בכל יום ויום? אלא לחזק ולאמץ
את כל אחד ואחת, שיידעו שיש להם בת זוג, ולא
יתיאשו כלל יהיה איך שיהיה.

יח.

בני ובנותי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם
לא להיות שבורים על שקשה לכם למצא את
זווגכם, כי בודאי יש בזה פונה עליונה ממנו יתברך,
ואין לנו רק תפלה — להרים ולהגביה עינינו אליו

יתברך, ולבקש רחמים ותחנונים, שיחוס וירחם עלינו כבר, ויותר מזה אין שום יצאה כלל, וכל מה שמיעצים לכם שתתלבשו בלבוש כזה, או תחפשו פרנסה כזו, או תלכו בין אנשים אלו ואל תלכו אל אנשים אלו, וזה יעזר לכם בשדוכים למצא את זיוגכם יותר בנקל, תדעו כי הכל דמיונות והבל ורעות רוח, כי אין לה עוד דבר שפול-כף קשה, ואינו תלוי ביד אדם כלל, רק בידו יתברך כמו מציאת הזיוג, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שחר טוב, תהלים נ"ז): בוא וראה כמה קשה כח הזיוג, שבתורה ובנביאים ובכתובים יחד הקדוש-ברוך הוא שמו על הזיוג, עין שם; כי אין עוד דבר שיהיה כתוב מפרש שמו יתברך כמו על מציאת הזיוג, הרי שלכם לפניכם, שהזיוג תלוי אף ורק בידו יתברך ולא ביד בשר ודם, על-כן ראו לחזק עצמכם בכל מיני אפנים, ואל תניחו עצמכם לפל כלל בשום אופן שבעולם, רק הרגילו עצמכם לברוח תמיד אליו יתברך, ואפלו כל הסגלות והתקונים שנותנים לכם, אל תאבו ואל תשמעו ואל תצייתו להם, רק מה שצונו רבנו ז"ל, אשר הוא יורד לעמק שרש הדברים עד אין סוף, והוא יודע ומבין אתכם

בפּרטיטיות, על-כּן רק מה שְׁהוּא צָוָה רְאוּ לְקַיִם,
וּבּוֹדַי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִזְכּוּ לְרֵאוֹת
יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה.

יט.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֲנִי יוֹדֵעַ וּמְבִין מֵרְחוֹק
אֵת גְּדֹל צַעֲרְכֶם וּמְכַאוֹבְכֶם הַקֶּשֶׁה שְׁעֵדִין לֹא זְכִיתֶם
לְמַצֵּא אֶת זְוִיגְכֶם, וְאַתֶּם עֵדִין רוֹקִים, זְכְרוּ הֵיטֵב מֵה
שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ו'):
מִי שֶׁקֶשֶׁה לוֹ לְמַצֵּא זְוִיגוֹ יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְקֵרוֹת
בְּקָרְבָנוֹת הַנְּשִׂאִים; עַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
אֱהוּבֵי, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, לְקַיִם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
אֱלוֹהֵינוּ, וְתִרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם לְקֵרוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּפִרְשַׁת
הַנְּשִׂאִים, וְתֹאמְרוּ אַחֲרֵי-כֵן אֶת הַתְּפִלָּה שְׁאַחֲרֶיהָ,
וּבּוֹדַי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזִכּוֹת
רַבְּנוּ ז"ל וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת תִּזְכּוּ לְהַנְשֵׁעַ בִּישׁוּעָה
שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאֵר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וַיְהִי בַיּוֹם בְּלוֹת מִשֶּׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּמְשַׁח
אֹתוֹ וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו, וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ

וְאֶת־כָּל־כְּלִי וַיִּמְשָׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל רְאֵשֵׁי בַיִת אֲבֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּטֹּת הֵם
 הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי
 יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צֹב וּשְׁנַי־עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלָה עַל־שְׁנֵי
 הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד
 אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ
 כְּפִי עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן
 אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת
 הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע
 הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמוֹנֵת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי
 עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : וְלְבְנֵי קֵהֵת לֹא
 נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּפֶּתַח יִשְׂרָאֵל : וַיִּקְרִיבוּ
 הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻפֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ
 הַנְּשִׂאִים אֶת־קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם נְשִׂיא אֶחָד לְיוֹם יִקְרִיבוּ
 אֶת־קַרְבָּנָם לְחֻנַּפֵּת הַמִּזְבֵּחַ :

וַיְהִי הַמִּקְרִיב בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן אֶת־קַרְבָּנָם נְחֹשׁוֹן בֶּן־
 עַמִּינָדָב לְמִטֵּה יְהוּדָה : וְקַרְבָּנָם קְעֵרֶת־כֶּסֶף
 אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים

שָׁקַל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת: פֶּר
 אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה:
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
 חֲמִשָּׁה זֶה קֶרֶבֶן נַחֲשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְּנָאֵל בֶּן־צוּעֵר נָשִׂיא יִשְׁשָׁכָר:
 הַקָּרִב אֶת־קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קִטְרוֹת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לְחֻטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קֶרֶבֶן נִתְּנָאֵל בֶּן־צוּעֵר:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־
חֵלֶן: קֶרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת

עֲשֶׂה זֶה מְלֶאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל
 אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד
 לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
 עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
 אֱלִיאָב בֶּן-חֵלֶן:

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן-
 שְׁדִיאוּר: קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֹּף אַחַת עֲשֶׂה זֶה מְלֶאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים
 אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן-שְׁדִיאוּר:

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן-
 צוּרִישָׁדַי: קָרְבָּנוֹ קְעֶרֶת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֹּף אַחַת עֲשֶׂה זֶה מְלֶאָה קְטָרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר

אֵיל אֶחָד כָּבֵשׁ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עֲזִים
 אֶחָד לְחֹטְאָת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה כָּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן שְׁלֵמִיאל בֶּן צוּרִישַׁדִי:

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבְנֵי גֵר אֲלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: קָרְבָּנוֹ
 קַעֲרֹת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵימָּה מִלֵּאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כָּבֵשׁ-אֶחָד
 בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לְחֹטְאָת: וּלְזִבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
 כָּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲלִיסָף בֶּן-דְּעוּאֵל:

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמֶע בֶּן-
 עַמִּיהוּד: קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵימָּה מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
 כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כָּבֵשׁ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר-עֲזִים
 אֶחָד לְחֹטְאָת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

חַמְשָׁה עֶתְדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חַמְשָׁה זֶה
 קָרְבַּן אֱלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד :

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמְלִיאֵל בֶּן-פְּדָהצוּר :
 קָרְבָּנוּ קִעְרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵימָהּ מְלֵאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
 מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כְּבֹשׂ-
 אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת :
 וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חַמְשָׁה עֶתְדִים
 חַמְשָׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חַמְשָׁה זֶה קָרְבַּן גְּמְלִיאֵל
 בֶּן-פְּדָהצוּר :

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי בְנִימֵן אֲבִידֹן בֶּן-
 גִּדְעָנִי : קָרְבָּנוּ קִעְרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵימָהּ מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל
 אֶחָד כְּבֹשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד
 לְחֻטָּאת : וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חַמְשָׁה

עַתְּדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חַמְשָׁה זֶה קָרְבַּן
אֲבִידָן בֶּן-גְּדֵעִי :

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבְנֵי דָן אַחֲיָעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדַּי :
קָרְבָּנוּ קִעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת
עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל
אֶחָד כְּבֶשֶׂת-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד
לְחַטָּאת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חַמְשָׁה
עַתְּדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חַמְשָׁה זֶה קָרְבַּן
אַחֲיָעֶזֶר בֶּן-עַמִּישַׁדַּי :

בַּיּוֹם עֲשִׂיתִי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פָּגְעִיאל
בֶּן-עֶכְרָן : קָרְבָּנוּ קִעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
כֶּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר
אֵיל אֶחָד כְּבֶשֶׂת-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֵלָה : שְׁעִיר-עֲזִים
אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם

חֲמֹשֶׁה עֶתְדִים חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה
 קָרְבַּן פִּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרָן:

בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵע
 בֶּן־עֵינָן: קָרְבָּנוּ קִעְרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה:
 כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
 אֵיל אֶחָד כְּבֹשֶׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
 חֲמֹשֶׁה עֶתְדִים חֲמֹשֶׁה כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמֹשֶׁה זֶה
 קָרְבַּן אַחִירֵע בֶּן־עֵינָן:

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמַּשַּׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל קִעְרַת־כֶּסֶף שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזְרָק־כֶּסֶף
 שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 הַקִּעְרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל
 כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֲשָׂרָה מְלֵאֵת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה
 הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה:
 כָּל־הַבְּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם־עָשָׂר

כבשים בני-שנה שנים-עשר ומנחתם ושעירי עזים
שנים-עשר לחטאת: וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילם ששים עתדים ששים כבשים
בני-שנה ששים זאת חנפת המזבח אחרי המשח
אתו: וכבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו, וישמע
את-הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על-ארן
העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

* * *

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
שתזכני למצא את בת (בן) זוגי האמתית
השיכת לשרש נשמתי, בזכות קריאתי את קרבנות
הנשיאים באשר צוית אותנו על-ידי ראש צדיקיה,
שמי שקשה לו למצא זוגו, ירגיל את עצמו
לקרות בקרבנות הנשיאים, והנה, רבנו של עולם,
עשיתי מה שמטל עלי, וציתי את ראש צדיקיה,
עשה עשה את שלך, ותזמין לי את בת (בן) זוגי
ההגונה לי מן השמים, ולא יתחלפו, חס ושלום,
הזווגים, רק הזווג יהיה שלי דיקא, של שרש
נשמתי דיקא, ואזכה למצא אותה בנקל, בלי שום
קשי כלל, ובלי שום מריבות ועגמת נפש כלל,

בזכות הנשיאים שהקריבו קרבנם בחנפת המזבח, אשר אתה לבד יודע את רזי וסתרי נסתרות שיש בזה, באשר אמרו חכמינו הקדושים (זהר הקדוש, פרשת נשא קמ"ח): אלמלא לא אקריבו אלין תריסר נשיאין לא יכל עלמא למיקם קמי תריסר נשיאי ישמעאל מרב קטרוגם שיש להם על כלל נשמות ישראל, ובפרטיות עלי החוטא והפושע שנכשלתי כבר כל-כך בימי חיי בכל מיני מדות רעות של ישמעאל שהם תאות נאוף, אשר בודאי על-ידי קטרוגם עלי קשה וכבד לי למצא את בת (בן) זוגי, ועל-כן, אבי שבשמים, עשה למענך ולמען זכות שנים עשר נשיאיך הקדושים שקראתי את סדר קרבנם שהקריבו וחנוכו את המזבח, שאזכה על-ידי-זה לבטל מעלי כל הקטרוגים הרעים מקלפת ישמעאל, ואזכה למצא את בת (בן) זוגי ולהתחתן עמה בסימן טוב ובמזל טוב, ולעולם לא אתגרש ממנה, אשר המזבח מוריד על זה דמעות (גטין צ'), בזכות קרבנות הנשיאים שחנוכו בהם את המזבח:

אבי שבשמים, חוס ורחם עלי, וזכני לבטל את עצמי לגמרי אליך תתברך, ולא אקוה ואבטח

בשום בשר ודם רק עליך לבד, כִּאֲשֶׁר עָשׂוּ הַנְּשִׂאִים,
 שְׁהִיוּ בְּטָלִים וּמְבַטְלִים בְּאוֹרֵךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
 כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירוּשְׁלָמֵי הוֹרִיּוֹת,
 פָּרָק ג', הִלְכָה א'): נְשִׂיא שְׂאִין עַל גַּבְיּוֹ אֵלָא אֱלֹהִיו;
 כְּמוֹ-כֵן אֲזָכָה לְהָאִיר עָלַי אוֹרֵךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא,
 וְלֹא יִהְיֶה עָלַי אֵלָא אֱלֹהֵי, שְׂאֵתָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן,
 אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא
 עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה, אָנָּה, הַשֵּׁם, רַחֵם עָלַי, וּמַחֲל לִי
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי הַמְּרַבִּים, וְאַהֲיֶה נָקִי לְגַמְרֵי מַחֲטָאִים,
 כְּמוֹ הַנְּשִׂאִים שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פָּרָק דְּרַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר, פָּרָק מ"ה), שְׁלֹא הִשְׁתַּתְּפוּ בְּעוֹן הָעֶגְל וּבְשׁוּם
 עוֹן, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזָכָה לְהַרְגִּישׁ אוֹתְךָ עָלַי תָּמִיד,
 וְלֹא אֶקְוֶה וְלֹא אֶבְטַח בְּשׁוּם אָדָם שֶׁיַּעֲוֹלֵם רַק בְּךָ
 תִּתְּכַרֵּךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

כ.

בְּנִי, בְּנִי! רְאֵה לְהִיּוֹת זְהִיר לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה
 בְּכָל חֹדֶשׁ בְּעֵת קְדוּשַׁת הַלְּבָנָה, כִּאֲשֶׁר אָמַר רַבְּנוּ
 ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ב'): קְדוּשַׁת לְבָנָה
 סְגֻלָּה שְׂיִמְצָא אָדָם אֶת זְוִיגוֹ, וְסִימָן לְדַבֵּר: לְבָנָה

ראשי תבות: בתולה נשאת ליום הרביעי, ועל-כן בעת שאפה אומר סדר קדוש לבנה, תכונן גם למציאת זוגך, כי האשה היא מרמזת ללבנה שהיא המלכות, ובכל חודש היא מתחדשת, ועל-כן אז הזמן הראוי ביותר לבקש בעבור מציאת הזוג, ומה גם כי השנים-עשר נשיאים הם מרמזים לשנים-עשר ראשי חודשים (עין לקוטי-הלכות, ראש חודש, הלכה ו', אות ו'), ובכל ראש חודש מאיר נגד נשיא אחר מהשנים-עשר נשיאים, שהם מתקנים את המשפט, שלא יהיה שום עוות וקלקול המשפט, ושלא יתעקם לב האדם, ובפרטיות מי שקשה וכבד לו מציאת זוגו, לו מתעקם ביותר לבו, והוא מלא קשיות וספקות עליו יתברך, עד שיש הרבה שמרב חלישות דעתם נוֹפְלִים לכפירות גמורה, רחמנא לצלן, מרב עקמיות לבבם שיש להם קשיות עליו יתברך — מדוע חבריהם כבר התחפנו, והם עדין לא זכו למצא את בת זוגם, וזה מאד מאד ממרר להם את החיים, ועל-כן בכל ראש חודש מתקן נשיא אחר את החודש על-ידי קרבנו שהוא מקריב, ובזה נתקן המשפט, עד שאין שום קשיות עליו יתברך, וביותר נעשה דבר זה בשעת קדוש לבנה, כי מובא

בזהר הקדוש (פרשת וישלח קס"ט): ביום רביעי נבראה הלבנה חסרה, ובשביל זה נתנו רשות לכל המשחיתים והרוחין והשדין והקלפות להתפשט בעולם, והם מתאחזים ביותר באשה, ועל-כן דיקא על-ידי קדוש לבנה יכול למצא את זוגו, כי כשזוכה למצא את זוגו, אז נתבטלין כל הרוחין והשדין והקלפות, ונתהפך היום רביעי ליום ששון ושמחה, בסוד: ב'תולה נ'שאת ל'יום ה'רביעי, כי דוקא מהקלקול נעשה התקון, ועל-כן דיקא בעת שאתה מקדש את הלבנה, תבון גם על מציאת זוגך, ותתפלל אז תפלה קצרה לפניו יתברך:

רבנו של עולם, כשם שאני מקדש עכשו את הלבנה, ומקבל את פני השכינה, כן תעזרני להשלים עצמי, ולזכות להיות האדם השלים למצא את בת זוגי, ויהיה אור הלבנה כאור החמה, ויתחברו יחד החמה והלבנה, שהם — נשמתי ונשמת בת זוגי, ונזכה יחד להנשא ולהוליד בנים ובנות חיים וקיימים, ושלא יארע להם שום צער ונזק ומכאובים וחלאים בחייהם, חס ושלום, רק שיהיו בריאים ומצלחים כל ימי חייהם, ותאיר מאור עיניהם באור תורתך הקדושה תמיד, אמן כן יהי רצון!

כ.א.

בְּנֵי, בְּנֵי! בְּכָל יוֹם בְּבִקְרָא כְּשֶׁאַתָּה אוֹמֵר שִׁירַת הַיָּם שְׂאֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל בְּקָרִיעַת יַם סוּף, תִּרְאֶה לְאִמְרָה בְּכֹונָה גְּדוֹלָה מְלָה בְּמִלָּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן א'): מִי שֶׁשָּׁקְשָׁה לוֹ לְמִצְאָ זִוּוּגוֹ, יֹאמֵר בְּכֹונָה שִׁירַת הַיָּם, עֵינַי שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּשָׁעָה שְׂאֲתָה אוֹמְרָה בְּכָל יוֹם, תִּרְאֶה לְכֹונָן כְּאֵלוֹ אַתָּה עוֹמֵד עַכְשָׁו בַּעֲת קָרִיעַת יַם סוּף, וְאַתָּה שָׂר שִׁירָה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְאָמְרוּ בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ (תְּרוּמָה קֵלֵא): שִׁיר הַזֶּה שֶׁל "אֵז יִשְׂרָאֵל" עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁירוֹת, עֵינַי שָׁם; וְאָמְרוּ (בְּשֶׁלַח ס.), שֶׁהַשִּׁירָה הַזֹּאת נִתְחַבְּרָה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת, וְעַל-פִּי עֲשֶׂרַת הַדְּבָרוֹת, וְעַל-פִּי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ, עֵינַי שָׁם; וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂאוֹמְרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּכֹונָה גְּדוֹלָה, וּמְכֹונָן כְּאֵלוֹ עוֹמֵד עַכְשָׁו סְמוּךְ וְנִרְאֶה לַיָּם סוּף, וְשָׂר שִׁירָה בֵּין כָּלל יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְרַאֶה לָהֶם אֵז לְיִשְׂרָאֵל כְּבָחוּר; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה, פְּרָשַׁת שְׁמוֹת, פְּרָשָׁה א', סִימָן ט"ז): כְּשֶׁנִּגְלָה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַיָּם, נָשִׂים צִדְקָנִיּוֹת הִפִּירוּהוּ תַחֲלָה, עֵינַי שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּשָׁעָה שְׂתֹאמֵר בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם,

תכונן לך קודק בשירה בדיוק כמו שאתה עומד עכשיו על היים ושר שירה, ועל-ידי-זה תזכה למצא את בת זוגך, וכל שיהיה בעת קריעת ים סוף שהנשים נקראות כמז-כן תזכה גם-כן להפיר ולמצא את בת זוגך.

כב.

בני ובנותי היקרים! אבקש אתכם מאוד מאוד להיות רגילים בתפלה אליו יתברך בכל יום ויום, כי אין לשער ולספר ולתאר מעלת התפלה בשמים, ובפרטיות כשהתפלה עם דמעות גם-כן, אז שוברת את כל המסכים והדלתות הסגורות, ונתקבלת תפלתו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ב): "שערי דמעות לא ננעלו", ואל תיאשו עצמכם מן הרחמים כלל, ואף שנדמה לכם שכבר התפללתם ובכל זאת לא נעניתם, אף-על-פי-כן ראו להתפלל שוב ושוב מדי יום ביומו ולא להפסיק, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות לב): אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזר ויתפלל, עין שם; ואמרו (ירושלמי, ברכות, פרק ד', הלכה א'): והיה כי

הרב־תה לה־תפֿלל, מִכָּאן שְׁכַל הַמְרָבָה בַּתְּפִלָּה נֶעֱנָה,
 עֵינַי שָׁם. וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא כַּט): לָמָּה נִמְשְׁלָה תְּפִלָּתְךָ
 שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵילָת? מָה אֵילָת זֶה כָּל זְמַן שְׁמַגְדֵּלְתָּ,
 קַרְנֵיהָ מִפְּצִילוֹת, אִף צְדִיקִים כָּל זְמַן שְׁמַרְבִּין בַּתְּפִלָּה
 תְּפִלָּתְךָ נִשְׁמַעֵת, עֵינַי שָׁם; וּבְפִרְטוּת אַתָּם שְׁעֵדִין
 לֹא מִצְאָתֶם אֶת בֵּית זִוְגְכֶם, וְאַתֶּם שְׁבוּרִים בְּלִבְכֶם
 מְאֹד מְאֹד מְרַב צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וּמְרַב מְרִירוֹת,
 בְּוֹדָאֵי אִם תִּתְחַזְקוּ בַּתְּפִלָּה, תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתְכֶם, כְּמוֹ
 שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵה־דִרִין מ"ג): מִי שֶׁדַּעַתּוֹ
 שְׁפִלָּה עָלָיו אֵין תְּפִלָּתוֹ נִמְאָסֵת, שְׁנֵאֲמַר: "לֵב נִשְׁבֵּר
 וְנִדְבָה אֱלֹקִים לֹא תִבְזֶה", עֵינַי שָׁם; וְעַל־כֵּן רְאוּ
 לַהֲיוֹת חֲזָקִים רַק בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ,
 כִּי יִשׁוּעַתְכֶם תְּלוּיָה רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרַךְ, וְלֹא בְּיַד
 בָּשָׂר וָדָם כָּלֵל, וְאַל יִפְתָּה אֶתְכֶם יִצְרָכֶם כְּאֵלוֹ
 זִוְגְכֶם תְּלוּי בְּאִיזָה שְׂדֵכָן אוֹ שְׂדֵכְנִית, אוֹ בְּאִיזָה
 בֶּן אָדָם וְכוּ' וְכוּ', עֲלֵיכֶם לִידַע כִּי זִוְגְכֶם תְּלוּי
 אִף וְרַק בְּיַד הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהִרְבֵּה שְׁלִיחִים
 לְמָקוֹם, וְעַל־כֵּן אֵל תַּעֲשׂוּ מֵהַטָּפֵל עֲקָר וּמֵהָעֲקָר
 טָפֵל, וּבְזָכוֹת הַתְּפִלָּה בְּוֹדָאֵי תִשְׁעוּ וְתִמְצְאוּ אֶת בֵּית
 זִוְגְכֶם, וּבְפִרְטוּת כְּשֶׁתְּפִלְלוּ אַרְבָּעִים יוֹם רְצוּפִים.

* * *

תפלה נוראה ונפלאה

לאמרה בכל יום ויום, עד שיזכה למצא את בת זוגו.

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלך
עליון, מלא רחמים, חוס ורחם עלי, ראה
בעניי ושׂא נא לכל חטאתי, נפלתי בבור עמק
מיום שאני מכיר את עצמי, ונכשלתי ככר במה
שנכשלתי וכו' (יפרש בפה כל מה שרק זוכר),
תעיתי כשה אוכד בקש עבדך; רבנו של עולם,
מרב עניי ועמלי, ומרב עצם עוונותי ופשעי הרבים
והעצומים בלי שעור וערך ומספר, ומעצם בלבול
דעתי מרבוי הפגמים שפגמתי בעוונותי מעודי
ועד היום הזה איני יכול לפתח פי לדבר כלל,
וקשה וכבד עלי מאוד מאוד לפרש שיחתי לפניך,
וגם אי אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר
עם לבבי, פי צרות לבבי הרחיבו מאוד, אשר לא
יספיק הזמן לפרטם, פי רבות אנחותי, ולפי הוי,
אבל אף-על-פי-כן הציקתני רוחי ועצור במלים לא
אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי, אתה אצלת ובראת
ויצרת ועשית את נשמתי, והורדתני מרום גבתי
מרומים עד עולם העשיה הגשמי הזה, ונולדתי

לְאָבִי וּלְאִמִּי, וְהֵם גָּדְלוּ וְטַפְּחוּ אוֹתִי, וְכָל מָה
 שֶׁעָבַר עָלַי מִיּוֹם קִטְנוּתִי עַד עַכְשָׁיו אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ,
 וְעַכְשָׁיו הִגַּעְתִּי לִימֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר הִתְאַוּוֹת בּוֹעֲרוֹת
 בִּי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל דָּא עָקָא בִּי אֵינִי זֹכֵה לְמִצָּא
 אֶת בֵּת (בֶּן) זֹוגִי, וְאֵנִי הוֹלֵךְ בְּשִׁפּוֹר נֶע וְנָד בְּאַרְץ,
 וּמָר לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי אֲבִדְתִּי
 אֶת בֵּת (בֶּן) זֹוגִי, וְאֵינִי יָכוֹל לְמִצָּא אוֹתָהּ, וְאֵנִי שָׁבוֹר
 כְּחָרֶס הַנִּשְׁפָּר וּמְדַבָּא בִּיסוּרֵי עֲצָמֵי, שְׂרוּי בְּדַכְּאוֹן
 וּבַעֲצָבוֹן פְּנִימִי; מָה אִמַּר וּמָה אֲדַבֵּר, הָאֱלֹהִים מְצָא
 אֶת עֲוֹנוֹנִי, לָאֵן אֶפְנֶה עַכְשָׁיו לְעֶזֶר? ! מִי יִבִּין אֶת לְבָבִי
 הַנִּשְׁפָּר? ! מִי יִבִּין אֶת דַּעְתִּי הַמְּעַקְמֶת? ! מִי יִבִּין אֶת
 מְרִירוֹת נַפְשִׁי, שְׂאֵנִי פִּלַּג גּוּף, חֶסֶר וְרִיק מְכַל טוֹב,
 בְּלֹא תוֹרָה, בְּלֹא שְׂמֻחָה, בְּלֹא טוֹב, בְּלֹא בַּיִת, בְּלֹא
 חוּמָה, בְּלֹא שְׁלֵמוֹת? ! מְלֵא רַחֲמִים, מֵרַב קְלִקּוּלֵי
 אֵינִי יָכוֹל לְהֶאֱרִיךְ בַּתְּפִלָּה הַזֹּאת הַרְבֵּה, אֶף-עַל-פִּי
 שְׁלֵא יִסְפִּיקוּ כָּל הִירֵעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָאֵר אָפֶס קֶצֶה
 מִהִתְחַנּוּת וְהִבְקָשׁוֹת וְהַיְדוּיִים וְהַהֲפָצְרוֹת וְהַתְּפִלוֹת,
 שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּעֲנָן זֶה עַל הָעָבֵר וְעַל הַהוּזָה
 וְעַל הָעֵתִיד, אֶף מָה אֶעֱשֶׂה כִּי דְבָרֵי נִסְתָּמִים, אֲבָל
 עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לְכַנְיָךְ, אֲדוֹן כָּל, חוּמַל דְּלִים,
 טוֹב וּמִיֵּטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים, שְׂתַּחֲוֶס וְתַחֲמַל עַל

אמלל כמוני, שבור פחרס כמוני, משקץ ומתעב
 כמוני, ותרחס ככר עלי שאזכה למצא את בת זוגי
 מן השמים, ההגונה לי, ושלא תהיה מתנגדת אלי
 כלל, רק נדור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ולא
 תהיה בינינו שום קנאה ושום שנאה ושום שנוי
 רצון כלל;

מלא רחמים, רחס עלי, ראה בשברון לבי, איך אני
 מרגיש בלא זוגי, ואתה לבד יודע, כי אין עוד
 צער ויסורים כמו למי שאין לו בת (בן) זוג, ונכשל
 בכל פעם בחטאים ועוונות ופשעים, וכל העולם
 חשוף בעדו, ובפרטיות לי העני והבזוי, שנפלתי ככר
 בפח יקוש כל-כף, ואין לי שום עצה ושום דרך איך
 לצאת מזה, והכל סגור בעדי, איני רואה שום דרך
 ופתח לישועתי, אנא יהוה, אל מלך נאמן, אשר
 אתה לבד יודע מהיכן נשתלשלה נשמתתי, והיכן
 היא בת זוגי, חוס וחמל עלי, ועשה סבות לטובה
 שאזכה למצאה, ונתועד יחד, ונזכה להתחתן יחד,
 ולבנות בית נאמן בישראל, ואף-על-פי שאני יודע,
 שמרבוי עוונותי אבדתי את טובתי, אף-על-פי-כן,
 אבי שבשמים, רחמיה רבים, רחמיה נשגבים, רחמיה

לא כָּלִים, הַמְשִׁף עָלַי מִדַּת רַחֲמֶיךָ וְטוֹבֶךָ הַגָּדוֹל,
וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּעַת צָרוֹתַי הַמְרֵבּוֹת, וְתִזְמִין לִי אֶת בֵּית
(בֶּן) זוּגִי הַהַגּוֹנָה לִי, וְשָׁלֵא יִתְחַלְפוּ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
הַזּוּוּגִים רַק תֵּן לִי אֶת בֵּית (בֶּן) זוּגִי דִיקָא, בְּאִפְן
שְׂאֻזְכָּה לְהַשְׁלִים עֲצָמַי בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלְהוֹלִיד בְּנִים
וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

תפלה נפלאה על מציאת בת זוג

לאמרה בכל יום

(העתקה מספר שו"ת "אשר בנחל")

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת זּוּוּגִי הַהַגּוֹן לִי
מִן הַשָּׁמַיִם כְּפִי שְׂרֵשׁ נְשָׁמְתִי, וְחֶסֶד וְשָׁלוֹם
וְחֶסֶד וְחִלְלָה מִפְּנֵי רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאת נְעוּרַי לֹא
יִתְחַלְפוּ הַזּוּוּגִים, וְכֵן לֹא אֶצְטָרֵךְ לְעוֹלָם לְהַתְגַּרֵּשׁ,
חֶסֶד וְשָׁלוֹם, רַק הַזּוּוּג יִהְיֶה שְׁלִי דִיקָא, שֶׁל שְׂרֵשׁ
נְשָׁמְתִי דִיקָא, אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלַי, וְאֵל תְּבִיט
עַל מַעֲשֵׂי הָרַעִים וּפְגָמֵי הָעֲצוּמִים, וְאֵל תַּעֲשֵׂה
עִמִּי כְּחֻטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְזַכְּנִי לְמַצֵּא אֶת זּוּוּגִי
הָאֲמֵתִי, וְחוּס וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֻנְצֵל מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים

רעים ומחשבות זרות, ושמרני והצילני מן היצר הרע
וכת דיליה.

מה אעשה, רבוננו של עולם? ! אני כבר מוכן עכשו
להתחתן ולהנצל על-ידי-זה מיצרי הבוער בי,
אבל מה אעשה, כי עדין לא מצאתי את זווגי,
רבוננו של עולם, למה מגיע לי זאת, שכל ימי אהיה
בהרהורי עברה, וכן שתאמר עלי "תפח עצמותיו",
חס ושלום, הלא אתה לבד יודע שאני מוכן עוד
היום הזה להתחתן, אבל מה אעשה? אין לי שדוף!
קנה לטוב והנה בעתה, אני מחכה ומחכה מבקש
ומפציר אליך זה ימים ושנים, ועדין אין לי שום
רמז של ישועה, ואם-כן, רבוננו של עולם, אבי
שבשמים, למה מגיע לי ענש כזה — שכל ימי
אהיה מלא הרהורים רעים, וכן שתאמר עלי "תפח
עצמותיו", חס ושלום? ! רבוננו של עולם, האם אין
זה ענש גדול, שאני מתענה תחת יצרי הרע הבוער
בי, ומכשילני בכל יום ובכל שעה במה שמכשילני,
פאשר אתה לבד יודע זאת.

אנא אבי שבשמים, זכני לאריכת אפים, ואזכה להאריך אפי על כל מה שעובר עלי, וזכני לבטל דעתי לגמרי, ולא לשאל שום קשיות, חס ושלום, חס וחלילה, רק זכני להכניס עצמי באמונה פשוטה, שאין שום מציאות בלעדיך כלל, והכל תלוי בידיך, ואם-כן למה לי לשבר עצמי כל-כך? ! זכני על-כל-פנים מעכשו להתחיל להתקרב ולשוב אליך, ובזכות הבזיונות והשפיכות הדמים שיש לי מעצמי, שכואב לי מאד מאד, שאני נכשל בכל פעם בעברות חמורות כאלו — פגם הברית וכו', וכן אני רואה שכל חברי כבר מצאו את זיוגם, רק אני נשארת לבדי בחור בלי זיוג, ואני מתבייש מאד מאד, ועל-כן בזכות הבושות והבזיונות ושפיכות הדמים שיש לי, אומר לצרותי די, ובזכות זה בעצמו זכני למצא את בת זוגי, כאשר הודעתנו על-ידי ראש צדיקך, שבזכות הבזיונות ושפיכות הדמים יכולים לתקן את העבר, ולמצא על-ידי-זה את זיוגי.

רבוננו של עולם, זכני כשאמצא כבר את זיוגי, שלכל אהיה, חס ושלום, בכעס ובקטטה עמה, רק ישרה השלום והאהבה בינינו תמיד,

ונזקה להוליד בנים ובנות ולחנכם על דעת תורתך
הקדושה, זפני לשלום-בית, ולעולם לא אתגרש,
חס ושלום, חס וחלילה, רק נעזר אחד לשני; וזפני
להיות תמיד ותן גדול, ולעולם אותר בבית, ולא
אהיה, חס ושלום, קמצן וכלי יהיה איך שיהיה,
ובביתי תשרה רק שמחה, ואזכה לשמח את אשתי
באפן שיהיה ביטי בית שמח, ועל-ידי-זה אזכה
להוליד בנים ובנות חיים וקיימים; וזפני שביתי
יהיה בית ועד לחכמים, ויהיו עניים בני ביתי,
ואזכה להיות בעל הכנסת אורחים גדול.

רבוננו של עולם, חוס ורחם עלי, ותקבל את תפלתי
ברחמים בזכות כל הצדיקים האמתיים,
קדושים אשר בארץ המה, ובפרט בזכות רבנו
הקדוש, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו תגן עלי, אמן
בן יהי רצון!

כג.

פני ובנותי היקרים, עליכם לזכור תמיד את
רחמנותו ותברך, ואיך שמרחם על כל בריה, כמו

שְׁכֵתוֹב (תהלים קמ"ה): "וְרַחֲמֵי עַל כָּל מַעֲשָׂיו",
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ רַבָּה, שְׁמוֹת, פְּרָשָׁה ב',
 סִימָן א'): מְדוּתָיו וְעֲלִילוֹתָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 רַחֲמָנִיּוֹת הֵן, עַיִן שָׁם; וְעַל-כֵּן רָאוּ לְבַטֵּחַ רַק
 בְּרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְיָדָיו בְּזָכוֹת הַתְּפִלוֹת הַחַמּוֹת
 שֶׁתְּתַפְּלוּ לְפָנָיו, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וּכְעַיִן שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ,
 זוֹטָא, פָּרָק ו'): כִּיּוֹן שָׂרָאָה מַשֶּׁה שְׁמַדְתּוֹ שֶׁל
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל רַחֲמָנוּת, מִיָּד
 נִתְעַטֵּף וְעָמַד בְּתַפְּלָה, עַיִן שָׁם; וּכְמוֹ-כֵן תִּדְעוּ, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ אָב רַחֲמָן, וְהוּא רַק
 רוֹצֵה שֶׁתִּבְקָשׁוּ מִמֶּנּוּ אֶת בַּת זִוְגְכֶם, וְעַל-כֵּן אֵל
 תִּתְיַאֲשׁוּ מִן הַרְחָמִים; וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת,
 אוֹת רַחֲמָנוּת, סִימָן י"א): עַל-יְדֵי בְקִשְׁתַּת הַרְחָמִים זֹכָה
 לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִים טוֹבִים וְהַגּוֹנִים, עַיִן שָׁם; הֶעֱקַר
 עֲלֵיכֶם לִידַע, שֶׁאֲסוּר לְאַבֵּד עֲצָמוֹ, וְאֲסוּר לְדַחֵק
 אֶת הַשָּׂעָה, אֲשֶׁר זֶה בְּעֲצָמוֹ גּוֹרֵם מֵה שְׂגוֹרָם,
 רַק הַרְגִילוּ עֲצֻמְכֶם בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּבְיָדָיו תִּזְכּוּ
 לִישׁוּעָה נְפִלְאָה, אִם לֹא תִדְחִקוּ אֶת הַשָּׂעָה וְתִצְפוּ
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא תִבְטְחוּ בְּשׁוֹם בָּשָׂר וָדָם; אֲשֶׁרִי

המציית, אשרי המחכה, ואז אשרי לו בעולם הזה,
ואשרי לו בעולם הבא ולנצח נצחים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

כדי להשלים את הגליון אמרנו להעתיק כמה
שיחות מענין זוגים

.א

רבנו ז"ל גלה נוראות נפלאות בענין זוגים
ושדוכים, ואמר בזו הלשון, שכל איש יש לו
כמה וכמה זוגים, רק שיש בזה כמה בחינות
שונות וענינים נפלאים, כי מכל הדבורים שמדברים
בעניני השדוכים, אף-על-פי שאינם נגמרים, זה
בעצמו בחינת זוג ושדוף, ולפעמים יושבים בני-
אדם בבתיהם ואומרים, שראוי שזה ישא את זאת,
ועל-ידי-זה נגמר בחינת הזוג של זה האיש עם
אותה האשה, ולפעמים באים שדכנים ומדברים
השדוף, אבל אינו נגמר וגם זה בחינת זוג משדוף,
ובודאי היא בחינת זוג יותר מהראשון, ולפעמים

נוסעים לעשות השדוף, ואחר-כך מפסיקים הקשר של תנאים, ולפעמים באים לידי נשואין, ואחר-כך בסמוך נעשה גט בניהם, ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן וכיוצא בזה כמה בחינות שיש בעניני השדוכים והזוגים, שאינם נגמרים אחר-כך, אבל כלם הם בחינת זוגים שלו, כי כל אחד יש לו כמה זוגים, רק שאצל זה נגמר איזה זוג שלו על-ידי איזה דבור בעלמא שמדברים מזה השדוף, ולפעמים על-ידי איזה דבור יותר או על-ידי איזה התקשרות או נסיעה או עבודה בשביל השדוף לפי שעה וכו' כנ"ל, וזה הדבר הוא ענין נפלא ונורא, שלא נשמע כזאת, שהדבור בעלמא שמדברים מהשדוף, זה בעצמו הוא בחינת שדוף, וכו'.

(עין חיי-מוהר"ן, סימן תקצ"ה — דפוס חדש)

ב.

קדם ראש השנה שנת תקס"ט הביא השוחט מטעפליק לרבנו ז"ל כסא נפלא שעשאו בעצמו ביפי ובאמנות גדולה עד מאד, ושאל אותו רבנו ז"ל: "כמה זמן עשית אותו?" השיב השוחט:

"חצי שנה", ושאל אותו רבנו ז"ל שוב: "האם כל היום עשית זאת?" והשיב השוחט: "לא, רק בכל יום עבדתי שעה אחת", (פי היה כפסא נאה ומציר בציורים נאים עד מאד), ענה ואמר לו רבנו ז"ל: "אזוי, האסטו מיר אין זינען געהאט אהאלב יאהר אלע טעג א שעה" [נככה, זאת אומרת, שחשבת ממני כל יום שעה במשך חצי שנה, (ונהנה מזה מאד)]. (ואמרו אנשי שלומנו, שבאמת לא היה נראה לרבנו ז"ל כל-כף הפסא, כמו מזה שכל יום חשב מרבנו ז"ל שעה אחת דבר זה נראה לרבנו ז"ל מאד, שבכל יום שעה אחת יחשב ממנו מישהו).

אחר שקבל רבנו ז"ל הפסא מהשוחט מטעפליק, ספר רבנו ז"ל, שראה (במראה או בחלום) שהביאו לו פסא, והיה אש סביבו והלכו כל העולם, אנשים ונשים וטף לראותה, וכשחזרו משם, אזי תכף-וימיד נתקשרו זה עם זה ונעשה שדוכים ביניהם, וגם כל מנהיגי הדור כלם הלכו לראותה, ושאלתי: "כמה היא רחוקה, ומפני מה תכף נעשו שדוכים?" והלכתי והקפתי סביבם לילך שם, ושמעתי שהולך ובא ראש השנה, והייתי

מספק אם לחזור אם להתעכב שם, והייתי נבוך בדעתי ואמרתי בלבי: איך אפשר בכאן על ראש השנה, ואמרתי בדעתי: לפי הגוף חלוש שיש לי למה לי לחזור, והייתי שם ובאתי לכסא, וראיתי שם ראש השנה, ראש השנה ממש, וכן יום כפור, יום כפור ממש, וכן סכות סכות ממש, גם שמעתי שהיו צועקים: חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי (ישעיה א'), מה לכם לדון את העולם, ראש השנה בעצמו ישפט, וברחו כלם עם כל מנהיגי הדור כלם ברחו, וראיתי שם, שהיה חקוק על הכסא כל צורות של כל ברואי עולם, וכל אחד היה חקוק עם בת זוגו אצלו, ובשביל זה נעשו תכף שדוכים, כי כל אחד מצא שם וראה את בת זוגו, ומאחר שבמים הקודמים למדתי, נפל בדעתי שפסוק: פרסיה שביבין די נור (דניאל ז') ראשי תבות "שדכן", כי על-ידי הכסא נעשין שדוכים פנ"ל, גם "פרסיה" ראשי תבות: ראש השנה, יום כפור, סכות, ועל-פן בשמיני עצרת זונגא דמטרוניתא (עין זהר, חלק שלישי, דף צו: צז.), ושאלתי: "מה יהיה פרנסתי?" ואמרו, שאהיה שדכן וכי'.

(עין חיי-מוהר"ן, סימן פ"ד, דפוס חדש, ובספר פעלת הצדיק סימן תשצ"ט)

ג.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר, שְׂאָצֵל כָּל אֶחָד בְּמְצִיאַת
 זוּוּגוֹ יֵשׁ בּוֹ סוּדוֹת נוֹרָאִים עַד מְאֹד רַזִּי דְרָזִין סְתָרֵי
 נִסְתָּרוֹת, וּפְעַם אַחַת בָּא וְהִתְאוּנָן לְפָנָיו בְּחוֹר אֶחָד
 שְׂאִין לוֹ לִתֵּן מִתְּנוּת לְכֹהֵן וְכוּ', וּנְחַמוּ מוֹהֲרַנְ"ת
 ז"ל, שְׁגַם יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא הָיָה לוֹ לִתֵּן מִתְּנוּת לְהַכֹּהֵן
 וְכוּ', עָנָה וְאָמַר הַבְּחוּר: "מָה אַתֶּם מְדַמִּים אוֹתִי
 לְיַעֲקֹב אָבִינוּ בְּמְצִיאַת זוּוּגִי, הֲלֹא שָׁם הָיוּ סוּדוֹת
 הַתּוֹרָה וְכוּ'?" וְהָשִׁיב לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל כְּלֹאֲחֵר יָד:
 "גַּם אָצֵּלְךָ יֵשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְכוּ'".

(עֵין אֲבִינָה בְּרִזָּל דָּף פ"ח)

ד.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר לְאֶחָד שֶׁהָיָה רֹקֵק: "אִם
 תִּתְחַתֵּן וְתֹאמַר לִי שְׂאֵתָה אִישׁ כְּשֶׁר אֲאָמִין לָךְ,
 אֲבָל כְּשֶׁתִּשְׂאֵר רֹקֵק וְתֹאמַר לִי שְׂאֵתָה אִישׁ כְּשֶׁר
 לֹא אֲאָמִין לָךְ", וְכֵן נִכְדָּו הָרַב הַחֲסִיד רַבִּי מִיכֵלִי
 ז"ל אָמַר פְּעַם לְאֶחָד שֶׁלֹּא רָצָה לְהִתְחַתֵּן: "הֲלֹא
 אַתָּה אֵינְךָ טוֹב... כִּי הַתּוֹרָה מְעִידָה: 'לֹא טוֹב הֵייתָ
 הָאָדָם לְבִדּוֹ'".

(שָׁם דָּף פ"ה)

תפלה לזיווג הגון לבחור

(מרבנו החיד"א ז"ל)

רבונו של עולם, בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם,
 ועשית לו עזר, וצויתנו לשא אשה ולהוליד
 בנים, והחמירו עבדיך רבותינו, זכרונם לברכה, שלא
 לאחר מצוה זו. ויעז חיי האדם בעולם הזה ובעולם
 הבא תלויים כמעט באשה, ובעוונותינו הרבים אין
 עוד נביא ולא בעלי רוח הקדש לדעת איזו ראוייה כדי
 לקיים מצוותיך, לכן בלב נשבר באתי להפיל תחינתי
 לפניך אב הרחמן. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי
 ואלהי אבותי, שתתמלא רחמים עלי, ותזמין לי בת זוג
 נאה, יראת יהוה ובעלת מדות טובות ובעלת מזל טוב,
 וטובת שכל ומצלחת ומברכת, כי בזה אוכל לעבד
 עבודת הקדש בלי טרדה. והיה הנערה אשר ידברו לי
 עליה והיא ראוייה, ויש לה יראת השם ומדות טובות,
 ומזל טוב והוגנת לי, ברחמיך הרבים תחן עלי ותטה
 לבי לגמר הדבר באפן שאוכל לקיים מצוותיך לטוב לי
 בעולם הזה ובעולם הבא. אל מלא רחמים, ר'חום
 ח'נון ש'ומר ת'ומך מ'ציל י'שר פ'ודה (יבנו בשם רח"ש
 תמ"ף) עזרני על דבר כבוד שמך. עשה למען שמך,
 עשה למען ימינך, עשה למען תורתך, עשה למען

קדשתך. חנני וענני ושמע תפלתתי (יכון בשם אראריתא), כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה (יכון אוכץ אזבוגה). יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

תפלה למציאת בת זוג

(מרבי אליעזר פאפו ז"ל בעל פלא יועץ)

רבוננו של עולם, בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם, ועשית לו עזר, וקדשתנו במצוותיך וצויתני לשא אשה ולהוליד בנים, ברוך יוצר האדם שהכל ברא לכבודו, ואולם גדל צערי, יראה ורעד יבוא בי, כי חוששני פן יגרמו עוונותי שתזדמן לי אשה רעה שאינה בת זוגי ואינה הוגנת לי, ופן יקדימני אחר לקח את בת זוגי, ויהיה צריך לדחות נפש מפני נפש חלילה, על-כן באתי בלב נשבר ונדכה להפיל תחינתי לפניך אב הרחמן, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתמלא רחמים עלי, ותזמין לי את בת זוג ההוגנת לי וראויה לי מששת ימי בראשית לארץ ימים ושנות חיים. ותהיה בת זוגי אשת חיל יראת ה', בעלת שכל, בעלת מדות טובות, בעלת מעשים טובים, ולא תהיה משפלה ועקרה, ולא בעלת

תפלה

שצו

מום, אלא שלמה בכל ומצלחת בכל באפן שאוכל
לעבד עבודת הקדש בלי שום טרדה, ואל תקחני
מהעולם הזה קדם זמני ואל תדיחני מפני שום אדם
שבועולם, אל מלא רחמים, מושיב יחידים ביתה,
ריחום, חינוך, שומר, תומך, מ'ציל, י'שר, פודה
(ראשי תבות רח"ש תמי"פ), עזרני על דבר כבוד שמך,
עשה למען רחמיך הרבים, ולמען אבותינו הקדושים:
אברהם, יצחק וישראל עבדיך ולמען משה ואהרן,
יוסף ודוד, ולמען כל הצדיקים והחסידים, זכותם תגן
עלינו, והם יליצו בעדנו, עשה למענך לא למעננו,
עשה למען שמך, עשה למען מינך, עשה למען
תורתך, עשה למען קדשך, חנני וענני ושמע תפלתך,
כי אתה שומע תפלת כל פה, ברוך שומע תפלה. יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגואלי:

תפלה לבחורה למציאת בן זוג

(מהשל"ה הקדוש)

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתמציא
לי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים את זוגי
הראוי לי בזמנו, זוג הגון הראוי להוליד תלמיד חכם
גדול בתורה וביראה, מזרע צדיקים ואנשי אמת ויראת

חטא, כמו שמהמצאת זווגו לאדם הראשון, לאברהם
 ויצחק ויעקב ומשה, כל אחד זווגו בעתו ובזמנו,
 ואותו איש שתמציא לי לזווגי יהא איש טוב, איש
 נאה במעשיו, בעל מעשים טובים, בעל חן, איש
 משפיל וירא אלהים, רוך צדקה וגומל חסד: ולא
 יהא בו פסול, ומום ופגם, ולא יהיה פעסן ורגזן, רק
 בעל ענוה ונמיכות רוח, פריא ובעל פח, ואל
 יעכב אכזריות הבריות ושונאים ומחשבותיהם
 ותחבולותיהם לעכב את בן זווגי המוכן לי. יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צור וגואלי: